

med den som „Byraadets Indstilling“; ja, han gaar endogsaa saa vidt at kalde den for „Flertallets Indstilling“. Nu har den ærede Minister i Gaar gjort gældende, at jeg har anført noget, der, om det var rigtigt, stemplede denne Indberetning fra Borgmesterkontoret som falsk, at den skulde være urigtig og „uhjemlet“; han mente, at jeg havde rettet en ubeføjet Beskyldning mod Borgmester Bornemann, for at han skal have afgivet en Erklæring, som er i Strid med Sandheden. Dette skulde jeg have gjort ved at paastaa, at det, der stod i Skrивelsen, stod for hans egen Regning. Jeg vil overfor dette hævde, at den ærede Minister er ganske uberettiget til at fremsætte saadanne Udtalelser om denne Erklæring, hvis det er saaledes, som jeg har sagt, hvad det er. Forklaringen har jeg givet tilstrækkelig klart forrige Gang: Borgmesteren var eller blev bekendt med Flertallets Kompromisforslag, som Mindretallet dog tilsidst nægtede at gaa med til, og ganske sikkert i Haab om at faa Ministeren bort fra sin forudtagne Beslutning om at ansætte J., har han villet stille i Udsigt, at J. kunde havne i et andet Embede, nemlig i Embedet ved den Skole, ved hvilken han var ansat. Maaske det ikke er lykkedes ham at gengive Flertallets Ræsonnement klart; han behøvede jo slet ikke at skrive noget, da Indstillingen selv er klar nok, nemlig: ikke Jørgensen! hans Hensigt at opnaa det bedst mulige, er klar nok og god nok og fortjener, naar denne min Redegørelse er rigtig, ikke den Attest, Ministeren har givet den, særlig den Minister, som her giver usande Beretninger om, hvad der staar i hans officielle Dokumenter: Er min Redegørelse nu rigtig? Den ærede Minister tillod sig i Gaar at sige, at naar jeg havde sagt, at denne Erklæring ikke var en Udtalelse fra Byraadet eller fra Byraadets Flertal, var en saadan Udtalelse utilbørlig. Den ærede Minister udtalte, at hvis jeg kunde fremskaffe en Erklæring fra Flertallet om, at de ikke godkendte den Udtalelse, som findes i Skrивelsen, var Sagen naturligvis en anden. Jeg kan selvfølgelig ikke fra i Gaar til i Dag fremskaffe en Erklæring fra Flertallets 10 Mand, men jeg har fremskaffet en Erklæring, som er lige saa god som Flertallets, idet jeg — naturligvis ad telegrafisk Vej — har faaet en Meddelelse om, at Borgmester Bornemann uden Forbehold i Formiddags har erklæret, „at den Skrивelse fra Borgmesterkontoret, der fulgte med Byraadets Indstilling, ikke var Byraadets

Flertal bekendt“. Den ærede Minister vil altsaa se, at jeg i de Betragtninger, jeg har gjort gældende forleden Dag, har haft fuldstændig Ret, og det, som den ærede Minister nu tyede til i sin Nød i Gaar, det er den ærede Minister ganske uberettiget til at ty til. Thi den Skrивelse, der er kommen fra Borgmesterkontoret, og som er underskrevet af Borgmesteren, er en Meddelelse til Ministeriet, for det første om, hvem Byraadets Flertal har indstillet, og hvem Mindretallet har indstillet — og der staar udtrykkelig, at det var 7, der hørte til Mindretallet! Jeg skal vende tilbage til de 7 senere, naar jeg skal besvare et Par Bemærkninger, der faldt i denne Sag fra det ærede Medlem for Aalborg (N. C. Christensen), og dernæst skriver Borgmesteren yderligere og for egen Regning — og han alene har underskrevet det —, det, som Ministeren har læst op med Hensyn til, hvorfor Flertallet ikke er gaaet med til at foreslaa Jørgensen.

Jeg maa vedblivende holde paa, fordi det er uimodsigeligt rigtigt, at det, som den ærede Minister har skrevet i sin Resolution, som han meddeler at have skrevet, da han foretog den endelige Indstilling, bevislig er ganske urigtigt, nemlig dette, at naar Jørgensen ikke var optaget paa Flertallets Liste, saa skyldtes det det Hensyn, at han var ansat ved en af de kommunale Friskoler. Jeg henstiller til ærede Medlemmer, om man kan skrive dette, naar det er saaledes, og Ministeren maa vide det, at der blandt de 8, som Flertallet og Mindretallet indstille, er 3 Friskolelærere ved netop den samme Skole, som Jørgensen er ved. Kan man skrive dette, der jo dog er ganske i Strid med de faktiske Forhold? Nej, nu skal jeg tillade mig at give den ærede Minister en lille Haandsrækning og udtrykke den Tanke, den ærede Minister kunde have haft, hvis han, da han nedskrev dette, havde vidst Besked, men som han nu har været i højeste Grad uheldig med at affatte. Det, han kunde have ment, er, at naar en Mand er i Stand til at være Overlærer ved en Friskole, saa er han ogsaa i Stand til at være Overlærer ved en Betalingsskole. Dette kunde den ærede Minister have ment, men det har han ikke sat ned paa sit Papir.

Vi forudsætte nu altsaa, at det var rigtigt, at Flertallet virkelig har ment, saaledes som Borgmesteren har opfattet det, at Manden nok kunde bruges ved en Friskole, men ikke kunde bruges ved Betalingsskolen, saa kan den ærede Mini-